

LUDMILLA LACUEVA CANUT
Escriptora

EL GONG

Els 'divinos' oficis

Tots els hostals comunals del país, amb els quals també es podia arrendar la tenda, la fleca, la taverna i la carnisseria, eren regits per una taba. En aquest reglament es consignaven els drets i obligacions dels hostalers, i constitueixen una font interessant per conèixer-ne el funcionament, així com del comportament que s'havia de tenir davant del joc i de les baralles. Els comuns prohibien –ja el 1593– que es pogués jugar i beure els dies de festa durant els oficis religiosos i, a la nit, a partir del “toch de la horació”. No respectar-ho comportava una penalització per a l'arrendatari i per als jugadors. Amb aquesta prohibició es volia evitar que hi hagués “escàndols, rahons o rinyas”; si l'hostaler no feia res per evitar-les i passava una desgràcia se'l considerava responsable.

Era el mes d'abril de 1832 quan Joseph Lluent, rector de la Vila d'Andorra, adreçava una carta als cònsols i consellers de la parròquia. Essent la seva obligació vigilar la salut espiritual de les ànimes que li havia estat encomanada, volia formular una queixa sobre els abusos que es cometien en aquest poble. L'havien informat que els dies de festa, quan se celebrava missa, algunes persones freqüentaven l'hostal i la taverna. Amb escàndol dels cristians temorosos de Déu, a més a més es permetia als feligresos jugar. Per corroborar els informes rebuts, ell mateix havia sortit de l'església amb un escolà al moment dels oficis per verificar-ho. En un dels hostals van trobar sis o set homes jugant i d'altres que s'ho miraven. Gens content amb aquesta descoberta va enfilejar

camí cap a un altre hostal on va trobar la mestressa a la botiga i al pis de sobre una gentada que havia oblidat completament que en aquell mateix moment se celebraven els *divinos* oficis.

Protestava perquè ja havia avisat les autoritats en diverses ocasions i permetien que aquests homes engegats pel joc no cuidessin les seves ànimes. Exigia que es cobrés una multa, atès que havien permès el joc el segon dia de Pasqua de la Resurrecció al temps de les vespres. Perquè quedés ben clar i no hi hagués cap dubte, el rector donava els noms dels dos

Els comuns prohibien ja el 1593 que es jugués o begués als hostals durant l'ofici

responsables dels hostals i esperava no haver d'acudir a la “Superioritat” si en el termini de vuit dies no exigien el pagament.

El 1853, el mateix bisbe d'Urgell i copríncep Episcopal d'Andorra, Josep Caixal, fa publicar un manament relacionat amb diversos assumptes, entre els quals figuren dos articles sobre l'allotjament i els hostals. Es diu que –segons l'experiència– de les “discòrdies i baralles” que tenen lloc als hostals i tavernes “se'n deriven gran part dels delictes que es cometen a les Valls”. Per tant, es mana als cònsols i autoritats que facin complir les lleis i bans sobre el bon ordre en els hostals i tavernes i, també que no hi vagin ells mateixos ni permetin que els seus fills i criats ho facin.